

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นประชาชนในตำบลคลองขุด และตำบลตะกาดเจ้าอาเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนทัศนคติที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนซึ่งอยู่ในตารางที่ 14 - 59 ในภาคผนวก ก.

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (hypothesis testing) โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่า T-TEST และค่า ANOVA สำหรับทดสอบสมมติฐานข้อ 1 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตามตัวแปรระดับการพัฒนาหมู่บ้าน เพศ อายุ อาชีพ และระดับรายได้ กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) สำหรับทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนกับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) สำหรับทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารความรู้ และทัศนคติ กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชน ซึ่งอยู่ในตารางที่ 5-13

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของข้อมูล

ลักษณะทั่วไปตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ระดับการพัฒนาหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างอยู่ในหมู่บ้านก้าวหน้า ร้อยละ 38.7 รองลงมาอยู่ในหมู่บ้านปานกลาง ร้อยละ 34.7 และอยู่ในหมู่บ้านล้าหลัง ร้อยละ 26.6

เพศ

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงร้อยละ 51.1 เป็นเพศชายร้อยละ 48.9 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน และมีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คน (รายละเอียดดูในตารางที่ 14 ภาคผนวก ก.)

อายุ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.0 อายุ 15-30 ปี รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี มีร้อยละ 27.3 และอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 22.7 น้อยที่สุด คือ อายุ 51-60 ปี ร้อยละ 19.0

ระดับการศึกษา

ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 13.7 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 13.0 ระดับอื่น ๆ เช่น การศึกษานอกโรงเรียน ระดับปวช. ปวส. ร้อยละ 4.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 3.7 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.3 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนมีร้อยละ 0.3

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพทำนาถึง ร้อยละ 38.3 อาชีพประมง ร้อยละ 28.7 อาชีพค้าขายและอาชีพรับจ้างมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 11.3

และร้อยละ 11.0 อาชีพทำนาร้อยละ 5.7 อาชีพทำสวนร้อยละ 4.7 น้อยที่สุดคือ อาชีพทำไร่ร้อยละ 0.3

รายได้

สำหรับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างนั้นร้อยละ 23.0 มีรายได้ 25,000 บาทขึ้นไป รองลงมาคือ กลุ่มผู้มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาทร้อยละ 22.3 กลุ่มผู้มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.3 ส่วนกลุ่มผู้มีรายได้ระหว่าง 20,000-25,000 บาทมีร้อยละ 14.0 กลุ่มผู้มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่าปีละ 5,000 บาทจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 12.7 และ 11.7 (ตารางที่ 14 ภาคผนวก ก.)

การเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

ในการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อมวลชน 4 ประเภท คือ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.3 ไม่เปิดรับสื่อวิทยุ ร้อยละ 16.7 ไม่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 77.3 ไม่อ่านหนังสือพิมพ์ และร้อยละ 88.3 ไม่อ่านนิตยสาร โดยมีการเปิดรับเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับโทรทัศน์ ร้อยละ 83.3 โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับ 3.43 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 70.3 เปิดรับทุกวัน เปิดรับอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 10.3 และเปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 2.7 ส่วนผู้ที่ไม่เปิดรับเลย พบว่ามีร้อยละ 16.7 (รายละเอียดการเปิดรับโทรทัศน์อยู่ในตารางที่ 44, 45 ภาคผนวก ก.)

รองลงมากลุ่มตัวอย่างเปิดรับวิทยุ ร้อยละ 49.7 โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับ 2.29 ร้อยละ 37.4 ฟังทุกวัน ผู้ที่รับฟังอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 8.0 และร้อยละ 4.3 นาน ๆ ครั้งจึงได้รับฟัง (รายละเอียดการเปิดรับวิทยุอยู่ในตารางที่ 42, 43 ภาคผนวก ก.)

ลำดับต่อมา กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 22.7 ค่าเฉลี่ยการเปิดรับ 1.48 ผู้ที่รับทุกวันและอาทิตย์ละ 3-4 ครั้งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 10.3 และ 8.3 และมีการเปิดรับนาน ๆ ครั้งร้อยละ 4.0 (รายละเอียดการเปิดรับหนังสือพิมพ์อยู่ในตารางที่ 46, 47 ภาคผนวก ก.)

การเปิดรับนิตยสารมีจำนวนร้อยละ 11.7 โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับ 1.17 การเปิดรับอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง และนาน ๆ ครั้งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 5.7 ส่วนการเปิดรับทุกวันมีน้อยมากเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น (รายละเอียดการเปิดรับนิตยสารอยู่ในตารางที่ 48, 49 ภาคผนวก ก.)

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับต่ำมาก ค่าเฉลี่ย 1.48 การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์พบว่าการเปิดรับน้อยกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาก

ข้อสังเกต คือ การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น (ตารางที่ 5 ภาคผนวก ก.) อาจเป็นผลให้การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีค่าเฉลี่ยต่ำไปด้วย (ตารางที่ 15 ภาคผนวก ก.)

การเคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนทางสื่อมวลชน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนทางโทรทัศน์ร้อยละ 77.0 รองลงมาคือ วิทยุ และน้อยที่สุดคือ นิตยสารซึ่งมีจำนวนเปอร์เซ็นต์การเปิดรับเพียงร้อยละ 3.3 (ตารางที่ 16 ภาคผนวก ก.)

การจำเนื้อหาเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร

จากคำถามเปิดกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้นี้ส่วนใหญ่จำเนื้อหาเกี่ยวกับปาชายเลนในสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ไม่ได้ โดยในสื่อวิทยุผู้ที่ไม่เปิดรับและจำไม่ได้เป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 77.3 ในสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 53.3 ส่วน

ในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เปิดรับและจำไม่ได้สูงถึงร้อยละ 90.7 และร้อยละ 89.0 ตามลำดับ

ในสื่อวิทยุ กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับ และสามารถจำเนื้อหาที่มีจำนวนร้อยละ 22.7 โดยสามารถจำเนื้อหาในเรื่องการดูแลรักษาป่ามีร้อยละ 11.3 และเนื้อหาอื่นๆ เช่น เรื่องพันธุ์ไม้ สัตว์ป่า การประกอบอาชีพต่างๆ ใกล้เคียงกับการทำนาทุ่งร้อยละ 3.3 และ 3.0 ส่วนเนื้อหาการปลูกป่าเพิ่มเติมและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่ากลุ่มตัวอย่างจำได้ร้อยละ 2.7 และร้อยละ 2.3

ในสื่อโทรทัศน์ มีผู้เปิดรับและจำเนื้อหาได้ ร้อยละ 46.7 และพบว่า การดูแลรักษาป่าเป็นเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างจำได้ร้อยละ 25.7 รองลงมา คือ การปลูกป่าเพิ่มเติมและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าร้อยละ 6.7 และร้อยละ 6.0 ส่วนการทำนาทุ่งจำเนื้อหาได้ร้อยละ 5.4 และร้อยละ 3.0 เป็นการจำเนื้อหาอื่น ๆ

ในสื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างเปิดรับและจำเนื้อหาได้ร้อยละ 9.3 โดยจำเนื้อหาเรื่องการดูแลรักษาป่าได้ร้อยละ 4.3 ส่วนเนื้อหาการปลูกป่าเพิ่มเติมและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่ามีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 2.0 เนื้อหาการทำนาทุ่งและเนื้อหาอื่น ๆ จะจำเนื้อหาได้เพียงร้อยละ 0.7 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ในนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับและจำเนื้อหาได้ร้อยละ 11.0 และพบว่า การจำเนื้อหาเกี่ยวกับป่าชายเลนจะแตกต่างจากสื่ออื่นกลุ่มตัวอย่างจะจำเนื้อหาการทำนาทุ่งได้มากกว่าเนื้อหาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าโดยจำได้ร้อยละ 6.7 ซึ่งเป็นไปได้ว่า เนื้อหาอยู่ในความสนใจเนื่องจากประกอบอาชีพการทำนาทุ่งอยู่ ส่วนการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าจำได้ร้อยละ 1.7 การปลูกป่าเพิ่มเติมร้อยละ 2.3 น้อยที่สุด คือ เนื้อหาการดูแลรักษาป่าร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 17 ภาคผนวก ก.)

การเคยได้ยินเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนทางวิทยุ

จากคำถามปิด จำนวนผู้ตอบคำถามนี้คือผู้ที่ตอบว่าเคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนทางสื่อมวลชนในตารางที่ 15 ที่พบว่าผู้ที่ไม่ตอบ หรือ ผู้ที่ไม่เคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนจากสื่อวิทยุมาก่อนเลยมีร้อยละ 57.7 จึงมีผู้ตอบคำถามนี้ร้อยละ 52.3 ข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนเท่าที่มีการเปิดรับจากสื่อวิทยุเรียงตามปริมาณการเปิดรับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ให้ช่วยกันฟื้นฟูป่าชายเลนที่เสื่อมสภาพ ร้อยละ 39.3 ส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าใหม่ร้อยละ 38.7 ห้ามเลี้ยงกุ้งในเขตป่าชายเลนเด็ดขาดร้อยละ 35.7 รัฐบาลห้ามเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ร้อยละ 33.0 ส่วนการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ร้อยละ 30.7 (ตารางที่ 18 ภาคผนวก ก.)

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนจากสื่อโทรทัศน์

จากคำถามปิด จำนวนผู้ตอบคำถามนี้มาจากการเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนทางสื่อมวลชนในตารางที่ 16 ที่พบว่าผู้ที่ไม่ตอบ หรือผู้ที่ไม่เคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนทางสื่อโทรทัศน์มาก่อนมีจำนวนร้อยละ 21.3 และผู้ที่เปิดรับข่าวสารนี้จากสื่อโทรทัศน์มีอยู่ร้อยละ 79.7 นั้น สรุปเป็นการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับป่าชายเลนเรียงลำดับตามปริมาณการเปิดรับจากมากไปหาน้อยได้ว่า ผู้เปิดรับข่าวสารส่วนใหญ่ร้อยละ 70.7 และร้อยละ 70.0 เคยได้รับข่าวสารในเรื่องส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าใหม่ และให้ช่วยกันฟื้นฟูป่าชายเลนที่เสื่อมสภาพตามลำดับ รองลงมาคือ ห้ามเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ป่าชายเลน และรัฐบาลห้ามเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนร้อยละ 61.3 และร้อยละ 61.0 ลำดับสุดท้าย มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบได้เคยเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกาศจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนจากสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 58.3

ข้อสังเกต คือ สื่อโทรทัศน์จะเป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนมากที่สุด (ตารางที่ 15 และตารางที่ 16 ภาคผนวก ก.) นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบมากกว่าครึ่ง

หนึ่งเปิดรับเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อโทรทัศน์ในทุกประเด็นเนื้อหา (ตารางที่ 19 ภาคผนวก ก.)

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อหนังสือพิมพ์

จากคำถามปิด จำนวนผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากหนังสือพิมพ์ซึ่งมีอยู่เพียงร้อยละ 18.0 การเปิดรับข่าวสารดังกล่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์จากมากไปหาน้อยมีดังนี้ คือ ร้อยละ 61.3 เคยได้รับข่าวสารเรื่องการห้ามเลี้ยงกุ้ง รองลงมาในปริมาณเท่ากัน คือ ให้ช่วยกันฟื้นฟูปาชายเลนที่เสื่อมสภาพและส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าใหม่ ร้อยละ 17.7 เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ปาชายเลน ร้อยละ 15.3 เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ รัฐบาลห้ามเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปาชายเลน ร้อยละ 14.0

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อวิทยุ

จากคำถามปิด ผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนซึ่งมีอยู่เพียงร้อยละ 3.3 ซึ่งเป็นปริมาณน้อยมาก ข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนเท่าที่มีการเปิดรับจากสื่อวิทยุเรียงลำดับตามปริมาณการเปิดรับจากมากไปหาน้อยพบว่า ร้อยละ 3.3 เคยได้รับข่าวสารให้ช่วยกันฟื้นฟูปาชายเลนที่เสื่อมสภาพ รองลงมา คือ ส่งเสริมการปลูกสร้างสวนป่าใหม่และประกาศจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ปาชายเลนปริมาณเท่ากัน คือ 2.7 ลำดับสุดท้าย คือ ห้ามเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ปาชายเลน และรัฐบาลห้ามเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปาชายเลนปริมาณเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.0

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

การเคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ จากคำถามเปิดสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับในสื่อวิทยุร้อยละ 96.7 ตอบคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

หนังสือพิมพ์ร้อยละ 81.3 สื่อวิทยุร้อยละ 58.7 และในสื่อโทรทัศน์ร้อยละ 23.0 เมื่อพิจารณาในรูปของค่าเฉลี่ยแล้ว สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของการเปิดรับสื่อทั้ง 4 ชนิดแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนสูงสุดคือการเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ย 1.99 รองลงมาคือ วิทยุ ค่าเฉลี่ย 1.59 หนังสือพิมพ์ ค่าเฉลี่ย 1.24 และนิตยสารมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 1.07 นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ในระดับต่ำมาก

จากผู้ที่ระบุความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารซึ่งมีอยู่ร้อยละ 77.0 ในสื่อโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับโดยเรียงลำดับปริมาณจากมากไปหาน้อยดังนี้ ร้อยละ 27.6 เคยรับแต่จำไม่ได้ รองลงมาคือ มากกว่า 3 เดือน ร้อยละ 23.3 ทุก 3 เดือน ร้อยละ 8.7 เปิดรับทุกเดือน ร้อยละ 13.7 และร้อยละ 4.3 เคยเปิดรับทุกอาทิตย์

กลุ่มตัวอย่างเคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนในสื่อวิทยุร้อยละ 41.3 โดยเรียงลำดับปริมาณความบ่อยครั้งจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ เคยรับแต่จำไม่ได้ และเคยเปิดรับมากกว่า 3 เดือนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 13.9 และร้อยละ 12.3 ลำดับต่อมาเปิดรับทุกเดือนร้อยละ 6.3 ทุก 3 เดือนร้อยละ 5.7 ส่วนผู้ที่เคยเปิดรับทุกอาทิตย์ร้อยละ 4.0

ความบ่อยครั้งในการเคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนในสื่อหนังสือพิมพ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเปิดรับ ร้อยละ 18.7 และเรียงลำดับความบ่อยครั้งจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ เคยเปิดรับมากกว่า 3 เดือน ร้อยละ 7.7 เคยรับแต่จำไม่ได้ร้อยละ 6.3 เคยเปิดรับทุกเดือนร้อยละ 2.7 และทุกอาทิตย์ ร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างเคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนในนิตยสาร ร้อยละ 13.3 โดยเรียงลำดับความบ่อยครั้งจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ในระดับ

ความถี่น้อยที่สุด ผู้ที่เคยเปิดรับมากกว่า 3 เดือน และเปิดรับทุกเดือนมีระดับความถี่เท่ากันคือ ร้อยละ 1.0 ร้อยละ 0.7 เคยรับแต่จำไม่ได้ และผู้ที่เปิดรับทุกอาทิตย์ และทุก 3 เดือน มีระดับความถี่เท่ากัน คือ ร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 22 ภาคผนวก ก.)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนครั้งสุดท้ายจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

จากคำถามเปิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนครั้งสุดท้ายพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามในสื่อโทรทัศน์น้อยที่สุด ร้อยละ 23.0 เคยเปิดรับแต่จำไม่ได้ ร้อยละ 53.2 เปิดรับ 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 8.7 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 6.7 ร้อยละ 4.7 เปิดรับอาทิตย์ที่ผ่านมา และร้อยละ 3.7 เปิดรับครั้งสุดท้ายมากกว่า 3 เดือน

รองลงมา กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามในสื่อวิทยุร้อยละ 58.7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนครั้งสุดท้ายเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ร้อยละ 25.2 เคยเปิดรับแต่จำไม่ได้ ร้อยละ 7.0 เปิดรับเดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 5.7 เปิดรับอาทิตย์ที่ผ่านมา ร้อยละ 3.0 เปิดรับ 3 เดือนที่ผ่านมาและเคยเปิดรับครั้งสุดท้ายมากกว่า 3 เดือน ร้อยละ 0.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถามในสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 81.3 โดยมีผู้เคยเปิดรับแต่จำไม่ได้ร้อยละ 10.6 รองลงมาเคยเปิดรับอาทิตย์ที่ผ่านมา ร้อยละ 3.7 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 2.7 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 1.0 และร้อยละ 0.7 เปิดรับครั้งสุดท้ายมากกว่า 3 เดือน

ลำดับสุดท้าย คือ นิตยสาร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 96.7 โดยเคยเปิดรับแต่จำไม่ได้ ร้อยละ 2.0 เปิดรับเมื่อเดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 1.0 เปิดรับอาทิตย์ที่ผ่านมา ร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 23 ภาคผนวก ก.)

การตอบคำถามเกี่ยวกับการแจ้งการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปาชายเลนครั้งสุดท้ายได้เป็นการตอบเนื่องมาจากตารางที่ 22 (ภาคผนวก ก.)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนจากสื่อบุคคล

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนจากสื่อบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเปิดรับสื่อบุคคล เรียงลำดับปริมาณการไม่เคยเปิดรับสื่อจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ผู้ที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนจากพระ-ครูร้อยละ 82.3 เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดินร้อยละ 78.3 เจ้าหน้าที่เกษตรร้อยละ 73.6 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ร้อยละ 68.0 เจ้าหน้าที่ประมงร้อยละ 65.3 เครือญาติร้อยละ 56.3 คนในครอบครัวร้อยละ 53.7 กำนัน-ผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 47.0 ลำดับสุดท้าย คือ เพื่อนบ้าน ร้อยละ 40.7 แสดงว่าผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนจากสื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่มีน้อยกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง และมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อบุคคลรวม 1.65 จัดว่ามี การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนในระดับต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรปาชายเลนจากสื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ เรียงลำดับตามปริมาณการเปิดรับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เพื่อนบ้านมีการเปิดรับ ร้อยละ 59.3 โดยเปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 34.3 เปิดรับตามสมควรร้อยละ 14.3 เปิดรับบ่อยร้อยละ 9.7 ผู้ที่เปิดรับบ่อยที่สุดมีเพียงร้อยละ 1.0

การเปิดรับข่าวสารจากกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 53.0 โดยร้อยละ 26.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 18.7 เปิดรับตามสมควรร้อยละ 8.0 เปิดรับบ่อย และร้อยละ 0.3 เปิดรับบ่อยที่สุด

คนในครอบครัวพบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 46.3 โดยร้อยละ 21.7 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 12.3 เปิดรับบ่อย ร้อยละ 9.3 เปิดรับตามสมควร

ร้อยละ 3.0 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

เครือข่ายติ พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 43.7 โดยร้อยละ 21.3 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 12.0 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 8.0 เปิดรับบ่อขุดและร้อยละ 2.3 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

เจ้าหน้าที่ประมงพบว่ามีการเปิดรับร้อยละ 34.7 โดยร้อยละ 17.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 9.3 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 7.3 เปิดรับบ่อขุดและร้อยละ 1.0 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

เจ้าหน้าที่ป่าไม้พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 32.0 โดยร้อยละ 16.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 8.7 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 6.3 เปิดรับบ่อขุดและร้อยละ 1.0 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

เจ้าหน้าที่เกษตร พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 26.4 โดยร้อยละ 15.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 6.3 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 4.3 เปิดรับบ่อขุดและร้อยละ 0.7 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 22.7 โดยร้อยละ 12.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 6.0 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 4.3 เปิดรับบ่อขุด และร้อยละ 0.3 เปิดรับบ่อขุดที่สุด

พระ-ครู พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 17.7 ร้อยละ 10.7 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 4.0 เปิดรับตามสมควร และร้อยละ 3.0 เปิดรับบ่อขุด (จากตารางที่ 24 ภาคผนวก ก.)

รายละเอียดจำแนกเนื้อหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน อยู่ในตารางที่ 50-59 ภาคผนวก ก.)

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อเฉพาะกิจ

ในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อเฉพาะกิจ กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเปิดรับสื่อเฉพาะกิจเป็นปริมาณที่สูงมาก เรียงลำดับปริมาณการไม่เคยเปิดรับสื่อจากมากไปหาน้อยดังนี้ ผู้ที่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากรถเคลื่อนที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีร้อยละ 98.0 ไม่เคยเปิดรับข่าวสารจากเอกสารจากภาคเอกชน ร้อยละ 86.3 เอกสารจากทางราชการ ร้อยละ 75.0 และป้ายประกาศ ป้ายคำขวัญร้อยละ 56.7 แสดงว่าผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อเฉพาะกิจประเภทต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีน้อยกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่าง และมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจรวม 1.12 จัดว่ามีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในระดับต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อเฉพาะกิจประเภทต่าง ๆ เรียงลำดับตามปริมาณการเปิดรับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ป้ายประกาศ ป้ายคำขวัญ มีการเปิดรับร้อยละ 43.3 โดยร้อยละ 26.0 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 8.0 เปิดรับบ่อย ร้อยละ 6.7 เปิดรับตามสมควร และร้อยละ 2.7 เปิดรับบ่อยที่สุด

เอกสารจากทางราชการ พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 25.0 โดยร้อยละ 15.3 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 3.0 เปิดรับตามสมควร ร้อยละ 4.7 เปิดรับบ่อย และร้อยละ 2.0 เปิดรับบ่อยที่สุด

เอกสารจากภาคเอกชน พบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 13.7 โดยร้อยละ 8.7 เปิดรับนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 2.7 เปิดรับบ่อย และร้อยละ 2.3 เปิดรับตามสมควร

รถเคลื่อนที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการเปิดรับร้อยละ 2.0 โดยเปิดรับบ่อที่สุดและบ่อยมีปริมาณเท่ากันร้อยละ 0.7 และร้อยละ 0.3 เปิดรับตามสมควรและนาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 25 ภาคผนวก ก.)

การได้ยินคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน"

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้ยินคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน" ร้อยละ 83.0 ส่วนผู้ที่ไม่เคยได้ยินคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน" มีเพียงร้อยละ 17.0 (ตารางที่ 26 ภาคผนวก ก.)

แหล่งข่าวสารที่มาของการรับรู้ในคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน"

จากคำถามเปิดกลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามร้อยละ 23.0 และผู้ที่ไม่เคยได้ยินคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน" ร้อยละ 6.0

จากผู้ที่เคยได้ยินหรือรับทราบคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน" ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 71.0 เมื่อจำแนกเป็นอัตราส่วนร้อยละลำดับปริมาณการได้ยินหรือรับทราบจากสื่อประเภทต่าง ๆ จากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ จากสื่อมวลชน ร้อยละ 45.0 กำนัน-ผู้ใหญ่บ้านร้อยละ 11.0 เพื่อนบ้านร้อยละ 6.3 เจ้าหน้าที่ประมงและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ร้อยละ 3.7 เท่านั้น อื่น ๆ (ทหาร, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน, เสี่ยงตามสาย) ร้อยละ 3.3 ทางอำเภอร้อยละ 2.3 นักวิชาการร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 27 ภาคผนวก ก.)

การเข้าใจคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน"

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 เข้าใจคำว่า "อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน" ว่ามีความหมายเหมือนกับ "การรักษาป่าชายเลน หรือช่วยกันดูแลป่าชายเลน" ผู้ตอบร้อยละ 0.7 ให้ความหมายคำว่า "อนุรักษ์" น่าจะหมายถึงการรักษาหรือรักษาป่าให้คงสภาพเดิมหรือไม่ตัดไม้ทำลายป่า (ตารางที่ 28 ภาคผนวก ก.)

การกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลน

จากคำถามปิดที่ถามถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลนทั้งในแง่บวกและลบอันประกอบด้วย การกระทำในแง่บวก คือ ปลูกไม้ป่าชายเลนเพิ่มเติมบริเวณชายฝั่ง ร่วมดูแลรักษาป่าชายเลนบริเวณชุมชน การกระทำในแง่ลบ ประกอบด้วย ตัดไม้ในป่าชายเลนไปใช้ ชุดบ่อเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนและใช้อวนรุนจับสัตว์น้ำชายฝั่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าชายเลน เรียงลำดับปริมาณการกระทำกิจกรรมจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การชุดบ่อเลี้ยงกุ้งในบริเวณป่าชายเลนมีปริมาณส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ การใช้วนรุนจับสัตว์น้ำชายฝั่งและการตัดไม้ในป่าชายเลนไปใช้มีปริมาณใกล้เคียงกันร้อยละ 71.3 และ 70.7 ตามลำดับ การร่วมดูแลรักษาป่าชายเลนบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัย ร้อยละ 53.3 และการปลูกไม้ป่าชายเลนเพิ่มเติมบริเวณชายฝั่ง ร้อยละ 49.0

ความรู้เรื่องประโยชน์ของป่าชายเลน

จากคำถามเปิดพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบคำถามมีร้อยละ 16.3 (49 คนจาก 300 คน) การตอบคำถามมีร้อยละ 84.7 คำตอบที่ได้รับการระบุถึงมากที่สุด คือ ป่าชายเลนเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ บึงลมพายุ คลื่นลม ร้อยละ 27.6 นอกจากนั้นตอบได้ในระดับใกล้เคียงกันคือ รักษาสภาพแวดล้อม ร้อยละ 6.3 อื่น ๆ ร้อยละ 5.1 และเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ ร้อยละ 4.7 (ตารางที่ 30 ภาคผนวก ก.)

ความรู้เรื่องผลของการที่ป่าชายเลนถูกทำลายลง

จากคำถามเปิดที่ว่าเมื่อป่าชายเลนถูกทำลายจะทำให้เกิดเหตุการณ์ใดบ้าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามร้อยละ 13.7 (41 คนจาก 300 คน) และมีผู้ตอบคำถามร้อยละ 87.3 เรียงลำดับปริมาณการระบุคำตอบจากกรณีความรู้มากไปหาน้อยดังนี้ คือ สัตว์น้ำไม่มีที่อยู่อาศัยร้อยละ 38.0 ไม่มีที่กำบังลมพายุ คลื่น ร้อยละ 33.4 สัตว์ลดจำนวนลงร้อยละ 19.7 ขาดแหล่งอาหาร ร้อยละ 4.7 และอื่น ๆ (ขาดแหล่งทำมาหากิน, ไม่มีให้ลูกหลานดู) ร้อยละ

1.7 (ตารางที่ 31 ภาคผนวก ก.)

เหตุผลสำคัญที่ทำให้ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

จากคำถามเปิดที่ถามถึงเหตุผลดังกล่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามร้อยละ 25.0 (75 คนจาก 300 คน) และตอบคำถามร้อยละ 75.0 เหตุผลที่ผู้ตอบให้เรียงลำดับตามความสำคัญที่ทำให้ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากมากไปหาน้อยคือ สัตว์น้ำที่อยู่และอาหารร้อยละ 25.7 รักษาสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ ร้อยละ 23.6 มีที่กำบังคลื่นลมร้อยละ 13.7 อื่นๆ (เอาไว้ทำมาหากิน, อยู่ในโครงการ, กลัวน้ำจะถึงบ่อกุ้ง) ร้อยละ 1.67 (ตารางที่ 32 ภาคผนวก ก.)

ผู้ช่วยให้การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนได้ผล

จากคำถามปิดพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ตอบคำถามร้อยละ 13.3 (40 คนจาก 300 คน) ตอบคำถามร้อยละ 86.7 คำตอบเรียงตามการระบุผู้ช่วยให้การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ประชาชนทุกคน ร้อยละ 54.7 รองลงมาคือกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน รัฐบาล กรมป่าไม้ในปริมาณใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 24.3 ร้อยละ 21.3 และร้อยละ 20.3 ตามลำดับ กรมประมงร้อยละ 6.3 และอื่น ๆ (กรรมการหมู่บ้าน, เจ้าหน้าที่อำเภอ, เกษตรตำบล, เจ้าหน้าที่ตำรวจ) ร้อยละ 3.3 (ตารางที่ 33 ภาคผนวก ก.)

ความรู้ในเรื่องทรัพยากรป่าชายเลน

จากคำถามปิดเพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรป่าชายเลนสรุปผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามทุกคน ร้อยละ 100.0 และมีความรู้เฉลี่ยในระดับสูง คือ ร้อยละ 61.46 โดยเรียงลำดับข้อที่ตอบถูกในปริมาณที่สูงมากคือระหว่าง 90-100 เปอร์เซ็นต์ ได้แก่คำตอบจากคำถามที่ว่า ป่าชายเลนช่วยเป็นฉากกำบังภัยธรรมชาติเช่น พายุ ตอบถูกร้อยละ 98.0 รองลงมาในระดับใกล้เคียงกัน คือ การดูแลรักษาป่าชายเลนทำให้สัตว์น้ำวัยอ่อนมีแหล่งอาหาร และหากป่าชายเลนถูกทำลายตอบถูกร้อยละ 96.0 การลดลงของป่าชายเลนตอบถูก

ร้อยละ 95.0 ป่าชายเลนช่วยลดการพังทลายของดินตอบถูกร้อยละ 94.6

กลุ่มคำตอบที่ตอบถูกลำดับรองลงมา เป็นเกณฑ์ความรู้ในระดับต่ำ ได้แก่คำตอบจากคำถามในเชิงปฏิเสธที่ว่า สัตว์ต่าง ๆ และพันธุ์ไม้ในป่าชายเลนจะไม่พึ่งพาอาศัยกัน และป่าชายเลนไม่ช่วยให้เกิดการงอกของแผ่นดินไปสู่ทะเลมีผู้ตอบถูกเพียงร้อยละ 28.0 และร้อยละ 27.0

กลุ่มคำตอบที่ตอบถูกในปริมาณที่น้อยมาก ได้แก่คำตอบจากคำถาม การตัดถนนเลียบชายฝั่งทะเลทำให้ป่าชายเลนเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ในขณะที่ป่าชายเลนเป็นป่าไม้ผลัดใบและทนเค็มได้ดีมีผู้ตอบถูกร้อยละ 10.0 และร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในระดับแตกต่างกันมาก ผู้ที่เกิดความเข้าใจในเรื่องนี้จากการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยในระดับ 3.45 ในขณะที่ผู้เกิดความเข้าใจจากการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ (รถเคลื่อนที่) มีความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนเฉลี่ย 0.30 เท่านั้น

เมื่อสรุปผลการเปิดรับข่าวสารดังกล่าวในรูปของความบ่อยครั้งในการเปิดรับคิดเป็นร้อยละ พบว่าในสื่อโทรทัศน์พบว่ามีผู้ที่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนมาก ปานกลาง และมากที่สุด เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 27.0 ร้อยละ 26.0 และร้อยละ 24.3 น้อยที่สุดร้อยละ 10.0 มีผู้ไม่ตอบเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น จึงทำให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ในขณะที่ผู้เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากรถเคลื่อนที่ มีผู้ไม่ตอบเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 97.3 และมีระดับการเปิดรับมากที่สุด มาก และน้อยที่สุดจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 0.7 มีผู้ที่เข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ปานกลางและน้อยที่สุดในจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 0.3 เท่านั้นจึงทำให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก

จากปริมาณค่าเฉลี่ยชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อทุกประเภท ทั้งสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจและสื่อบุคคล เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ มีความเข้าใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุในระดับปานกลาง รองลงมาคือ กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน คนในครอบครัว เพื่อนบ้าน หนังสือพิมพ์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ เจ้าหน้าที่เกษตร เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน ป้ายประกาศ ป้ายคำขวัญ เอกสารจากทางราชการ พระ-ครู ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ส่วนเอกสารจากภาคเอกชน นิตยสารและรถเคลื่อนที่ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยรวมในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อประเภทต่าง ๆ 1.12 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำมาก

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.25 เมื่อพิจารณาข้อมูลในรายละเอียดพบว่า มีความถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน และกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

หากไม่ปลูกป่าทดแทนสัตว์น้ำจะหายากขึ้นในอนาคต เห็นด้วยร้อยละ 56.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 33.0 ไม่มีความเห็นร้อยละ 5.3 ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ 3.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 1.3

การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนไปสู่ชุมชนจะช่วยลดปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าชายเลนได้ เห็นด้วยร้อยละ 52.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 28.3 ไม่มีความเห็นร้อยละ 11.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ

5.7 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 2.3

ประชาชนเลนถูกทำลายมากเป็นผลจากการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เห็นด้วยร้อยละ 47.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 36.7 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 9.7 ไม่มีความเห็น ร้อยละ 4.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 1.3 ผู้ที่ตอบคำถามในประเด็นนี้มีทุกอาชีพ ผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงกุ้งส่วนมากจะทราบถึงปัญหาประชาชนเลนทำลาย แต่โดยลักษณะอาชีพทำให้กระทำในสิ่งตรงข้ามกับการอนุรักษ์ทรัพยากรประชาชนเลน

ไม่ควรปล่อยให้เรือประมงอวนรุนเข้าไปรุนสัตว์น้ำในพื้นที่ประชาชนเลน เห็นด้วยร้อยละ 43.3 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 26.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 17.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 7.0 ไม่มีความเห็นร้อยละ 6.3 ผู้ที่ตอบคำถามในประเด็นนี้จะมีทุกอาชีพ ปริมาณการไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งส่วนมากมาจากผู้ที่มีอาชีพประมง

ประเด็นที่ไม่ถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรประชาชนเลน และกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรประชาชนเลนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

ทางราชการควรปล่อยให้ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากประชาชนเลนตามความจำเป็น ไม่เห็นด้วยสูงถึงร้อยละ 54.3 เห็นด้วยร้อยละ 19.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 13.3 ไม่มีความเห็นร้อยละ 8.7 และเห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 4.7

การแก้ปัญหาประชาชนเลนถูกทำลายเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ไม่เห็นด้วยร้อยละ 54.3 เห็นด้วยร้อยละ 22.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 9.7 ไม่มีความเห็นร้อยละ 8.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 5.3 โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความคิดว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองควรเป็นผู้แก้ปัญหาประชาชนเลน

ถูกทำลายยังมีอยู่บ้าง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเล็กน้อยเห็นว่าไม่ใช่เรื่องของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพียงฝ่ายเดียว

การปลุกป่าชายเลนทดแทนเป็นหน้าที่ของทางราชการ ไม่เห็นด้วยร้อยละ 52.0 เห็นด้วยร้อยละ 25.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 9.7 ไม่มีความเห็นร้อยละ 7.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 6.3 โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่าจะพบว่าผู้ที่คิดว่าทางราชการมีหน้าที่ปลุกป่าชายเลนทดแทนยังมีอยู่บ้าง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเห็นว่าการปลุกป่าไม่ใช่หน้าที่ของทางราชการเพียงฝ่ายเดียว

ประชาชนที่อยู่บริเวณป่าชายเลนสามารถเลี้ยงกุ้งได้ โดยไม่ต้องสำรวจว่าที่ดินจะอยู่ในเขตใด ไม่เห็นด้วยร้อยละ 51.7 เห็นด้วยร้อยละ 18.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 15.3 ไม่มีความเห็นร้อยละ 10.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 4.3

การกำหนดพื้นที่ป่าชายเลนบางแห่งเป็นเขตห้ามบุกรุกทำให้ประชาชนใกล้เคียงขาดแหล่งทำมาหากิน ไม่เห็นด้วยร้อยละ 50.3 เห็นด้วยร้อยละ 21.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 13.7 ไม่มีความเห็นร้อยละ 10.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 4.0

การจับสัตว์ขณะมีไข้ไม่เกี่ยวข้องกับ การดูแลป่าชายเลน ไม่เห็นด้วยร้อยละ 42.3 เห็นด้วยร้อยละ 35.0 ไม่มีความเห็นร้อยละ 9.7 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 6.7 เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 6.3 จะพบว่าในประเด็นนี้ผู้ที่ตอบมีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนมากกว่าผู้มีทัศนคติในทางที่ไม่ดี แตกต่างกันเพียงร้อยละ 6.7 เท่านั้น ผู้ที่ตอบมีทุกอาชีพ

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ในการศึกษา การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับต่ำ คือ 1.72 และส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ในกิจกรรมดังต่อไปนี้

ร่วมกันทำป้ายประกาศเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ไม่เคยเลยร้อยละ 81.3 น้อยครั้งร้อยละ 10.3 ตามสมควรร้อยละ 5.3 บ่อยร้อยละ 2.0 และบ่อยที่สุดร้อยละ 1.0

ร่วมกับเจ้าหน้าที่ป้องกัน และปราบปรามผู้ทำลายป่าชายเลนโดยผิดกฎหมาย ไม่เคยเลยร้อยละ 74.0 น้อยครั้งร้อยละ 13.7 บ่อยร้อยละ 5.3 ตามสมควรร้อยละ 5.0 และบ่อยที่สุดร้อยละ 2.0

ประสานงานกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนในหมู่บ้าน ไม่เคยเลยร้อยละ 69.0 ตามสมควรร้อยละ 16.0 น้อยครั้งร้อยละ 10.3 บ่อยร้อยละ 3.7 บ่อยที่สุดร้อยละ 1.0

ร่วมกันจัดทำเขตดูแลรักษาป่าชายเลนตามที่เจ้าหน้าที่แจ้งมา ไม่เคยเลยร้อยละ 67.7 น้อยครั้งร้อยละ 16.0 ตามสมควรร้อยละ 11.0 บ่อยร้อยละ 3.0 บ่อยที่สุดร้อยละ 2.3

เข้ารับการอบรมในเรื่องการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไม่เคยเลยร้อยละ 66.0 น้อยครั้งร้อยละ 19.0 ตามสมควรร้อยละ 12.0 บ่อยร้อยละ 2.7 บ่อยที่สุดร้อยละ 0.3

เข้าร่วมประชุมในกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ไม่เคยเลยร้อยละ 64.7 น้อยครั้งร้อยละ 21.0 ตามสมควรร้อยละ 9.7 บ่อยร้อยละ 4.3 บ่อยที่สุดร้อยละ 0.3

ร่วมกับประชาชนในหมู่บ้านดูแลสัตว์น้ำและพรรณไม้เขตป่าชายเลน
ไม่เคยเลยร้อยละ 53.0 ตามสมควรร้อยละ 19.3 น้อยครั้งร้อยละ 17.3
บ่อยร้อยละ 8.3 บ่อยที่สุดร้อยละ 2.0

ร่วมอนุรักษ์สัตว์ทะเลที่หายากและไม้จับสัตว์น้ำขณะมีไข่ ไม่เคยเลย
ร้อยละ 47.3 ตามสมควรร้อยละ 18.0 น้อยครั้งร้อยละ 14.3 บ่อยร้อยละ
12.0 บ่อยที่สุดร้อยละ 8.3

ร่วมกันดูแลแหล่งน้ำในหมู่บ้าน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ให้สะอาดและ
ไม่ตื้นเขิน ไม่เคยเลยร้อยละ 37.3 น้อยครั้งร้อยละ 20.0 ตามสมควรร้อยละ
18.7 บ่อยร้อยละ 14.7 บ่อยที่สุดร้อยละ 9.3

จากการเรียงลำดับความมากน้อยของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน สรุปได้ว่า กิจกรรมที่มีผู้ไม่เคยเข้าร่วมเลยส่วนใหญ่เป็น
กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานราชการ ซึ่งจัดตามนโยบายและโครงการต่าง ๆ
ตามงบประมาณในแต่ละปี

การเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นผู้กำหนดเอง ระดับ
การเข้าร่วมกิจกรรมจึงน้อยกว่ากิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นเอง เช่น ร่วมดูแล
แหล่งน้ำในหมู่บ้าน เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ให้สะอาดและไม่ตื้นเขิน ซึ่งผู้ตอบคำ
ถามให้ความร่วมมือมากกว่าทุกกิจกรรม รองลงมาคือ กิจกรรมร่วมอนุรักษ์สัตว์
ทะเลที่หายากและไม้จับสัตว์น้ำขณะมีไข่ 2 กิจกรรมนี้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมมาก
กว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนการร่วมกับประชาชนในหมู่บ้านดูแลสัตว์น้ำและพรรณไม้เขต
ป่าชายเลน แม้จะเป็นกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นเอง แต่ผู้ตอบคำถามบางคนให้
สัมภาษณ์ว่า ป่าชายเลนบางแห่งเป็นป่าส่วนตัวจึงดูแลกันเอง และบางพื้นที่อยู่
ห่างไกลจากบริเวณป่าชายเลนมากจึงไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนี้ (ตารางที่ 37
ภาคผนวก ก.)

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมตามตัวแปรระดับการพัฒนาหมู่บ้าน เพศ อายุ อาชีพและรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการพัฒนาหมู่บ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปร	X	S.D.	F
<u>ระดับการพัฒนาหมู่บ้าน</u>			
1. หมู่บ้านลำหลัง	1.5468	.5600	
2. หมู่บ้านปานกลาง	1.6433	.5193	1.0032
3. หมู่บ้านก้าวหน้า	1.5379	.6716	
<u>เพศ</u>			
1. ชาย	1.2619	.380	
2. หญิง	1.1350	.324	3.12**
<u>อายุ</u>			
1. 15-30 ปี	1.1283	.3521	
2. 31-40 ปี	1.2108	.3473	1.7187
3. 41-50 ปี	1.2425	.3889	
4. 51-60 ปี	1.2214	.3218	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	X	S.D.	F
<u>อาชีพ</u>			
1. ทำนา	1.2637	.3466	
2. ทำสวน	1.3286	.5263	
3. ทำไร่	0.9333	-	
4. ประมง	1.1694	.3067	1.2082
5. รับจ้าง	1.1015	.3370	
6. ค้าขาย	1.1637	.3484	
7. ทำนาแก่ง	1.2306	.3756	
<u>รายได้</u>			
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.1152	.2888	
2. 5,000-10,000 บาท	1.1515	.3531	
3. 10,001-15,000 บาท	1.1918	.3353	
4. 15,001-20,000 บาท	1.2504	.4627	
5. 20,001-25,000 บาท	1.1639	.3058	
6. 25,001 บาทขึ้นไป	1.2756	.3543	
7. อื่น ๆ	1.2875	.4200	

$P^{**} < 0.01$

จากตารางที่ 5 พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเพศชายจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนสูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างพฤติกรรมกา
เปิดรับสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อประเภท
ต่าง ๆ กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปร	ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน	0.2248***
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อบุคคล	0.1406
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.0997

$P^{**} < 0.001$

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่าพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน ส่วนพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อ
เฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสาร ความรู้ และทัศนคติต่อการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตารางที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างพฤติกรรมการ
เปิดรับข่าวสาร กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชาย
เลน

ตัวแปร

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน

พฤติกรรมการเปิดรับสารเกี่ยวกับการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

0.5995***

$P^{***} < 0.001$

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างพฤติกรรมกา
เปิดรับสารจากสื่อประเภทต่างๆ กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปร	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าชายเลน
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชน	0.2919***
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อบุคคล	0.6281***
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.4697***

$P^{***} < 0.001$

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่าพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มี
ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน โดยพฤติกรรม
กาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์ที่ระดับสูงที่สุด รองลงมา คือ
พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ และน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมกา
เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ในการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปร	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าชายเลน
--------	---

ความรู้	0.18
---------	------

จากตารางที่ 10 สรุปได้ว่าความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่า-
ชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนใน
ระดับต่ำ

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างทัศนคติต่อการ
อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวแปร	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าชายเลน
--------	---

ทัศนคติ	0.78
---------	------

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชาย-
เลนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับ
สาร ความรู้ ทักษะ ทักษะกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่า
ชายเลน

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² change	B	Beta	T
ความรู้	0.6637	0.4405	0.0221	-0.0157	-0.1057	-2.3880*
ค่า constant				0.6369		4.4340***

***P < 0.001

*P < 0.05

จากตารางที่ 12 สรุปได้ว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม
ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนแต่เป็นไปในทางตรงข้าม กล่าวคือถ้ามีความรู้
มากจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนน้อย หรือมีความรู้แต่อาจ
ไม่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ ความรู้ ที่สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² change	B	Beta	T
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อบุคคล	0.6281	0.3945	0.3945	0.4840	0.4346	7.0990***
พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.6468	0.4184	0.0239	0.5177	0.1607	3.0610**
ความรู้	0.6637	0.4405	0.0221	-0.0157	-0.1057	-2.3880*
ค่า constant				0.6369		4.4340***

P*** < 0.001

P** < 0.01

P* < 0.05

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่า พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจและความรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน โดยพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนได้เกือบทั้งหมด